

vega naslednika se imenuje grof Pavel Šuvalov, ki je precej naklonjen Nemcem.

Grško. — Volitve v narodno zbornico so končane. Delyannisova stranka propala je popolnoma in celo nekateri ministri te stranke niso voljeni. Zmagala je Trikupisova stranka, katera bo imela v zbornici tri četrtine sedež-v. Tako je po hudih bojih in nemirih vendar le podlegla protikraljeva stranka in zmagonosno prišla na krmilo stranka, kojoj vodijo misli kraljeve.

Obrtnija.

Lakota na Ruskem — posledica pokončevanja gozdov.

Našim čitateljem so znana žalostna poročila, katera prihajajo letos iz ogromnega ruskega cesarstva o silni lakoti, ki mori milijone in milijone pridnih državljanov. Ta strahovita šiba božja pa ni prišla nenadoma nad ubogo ljudstvo. Uže več let so postajali pridelki vedno slabši, letine zmiraj neugodnejše in letos je nesreča do vrhunca prikipela! Sedaj strada v pravem pomenu besede nad 30 milijonov ljudi in brezupne so vesti, ki dohajajo do nas iz onih žalostnih gubernij, po katerih se je naselila globoka pošast. Natančne preiskave po vzrokih te ogromne narodne nesreče so pokazale, da neugodno vreme ni v prvi vrsti krivo slabim letinam; krivo je napačno gospodarstvo, posebno pa — pokončevanje gozdov! Uže l. 1880 je Alfonz Thun, znani poznavatelj ruskih razmer, pisal o tej stvari in svaril Ruse pred pogubonosnimi nasledki brezmejnega pokončevanja gozdov. V svoji knjigi: kmetijstvo in obrt v Srednji Rusiji po odpravi nevoljstva (Leibeigenschaft) piše omenjeni potnik: „Leto za letom toži ljudstvo, kako se draži les za gorivo in stavbe. V nekaterih krajih velja kmetiča kurjava na leto 13—26 rubljev. V južno-ruskim stepah je bilo sicer gozda zmirom vrlo malo, a srednja Rusija je slovela po svojih krasnih gozdih. Sedaj je v malo letih opustošena od posestnikov, lesnih špekulantov in železnic. Razvoj železnic je temu opustošenju položil temelj. Dežele, ki so ležale prej daleč od železnice in plovni rek, niso imele kam z lesom. Sekanje in prevažanje se ni splačevalo. Ko so pa prišle železnice, jele so voziti les v daljne kraje, celo v zapadno Evropo. Velikim posestnikom so se tedaj vendar enkrat spolnile vroče želje, živeti jeden del leta v inozemskih razkošnih mestih in bahati se z ruskimi zlati. Te jim je dajal gozd. Prebrisani špekulantje so kupovali cele gozdne skupine, delali železnice in z njimi vozili gozdne zaklade izven dežele. Odkar so zgradili progo Moskva-Jaroslava, so zginili v teku 12 let skoro vsi gozdje gubernije moskovske.“

Znano je, kako hitro se posuši kraj, kateremu smo posekali gozde. Manjka mu senčnate gozdne strehe in vlažnih gozdnih tal, ki zadržujejo mokroto. Dež, ki pada na posekano zemljo, zgine hitro v tla, ker ga ne zadržuje z listjem pokriti in s koreninami prevlečeni gozdni svet, ali pa se brzo zbira v hudournike, potoke in reke,

ki drvé pogubno dalje in prepravljajo obdelana zemljišča. Zrak postane v takem kraju manj vlažen, ker veje le čez suhe travnike, njive in poljane. Zato se zmanjša množina dežja in suša se ponavlja dosti bolj pogostoma, nego poprej, ko so še zeleneli gozdje v okolici. Tako se je tudi l. 1891 zgodilo na Ruskem. Res da ni vsako leto pričakovati tolike suše, a v primeri s prejšnjimi časi se zdaj veliko bolj pogostoma ponavlja. To dokazuje neovrgljivo znanstvena preiskava. V jedni sami guberniji se je v teku zadnjih let posušilo 57 potokov, ki so poprej vedno dajali dovolj vode. Več plovni rek se je tako znižalo, da ne morejo ladije voziti po njih — vse le kot posledica opustoševanja gozdov.

Ko je bilo uže prepozno, je ruska vlada l. 1888 izdala zakon proti pokončevanju gozdov. Zato piše profesor Bogdanov: Pri vsakem koraku zadenemo na revne ostanke našega nekdanjega bogastva; povsodi vidimo sledove človeške roparske nature, na vseh krajih je organsko življenje na neodpustljiv način razdejano. Blagodejna zveza med gozdom, štepo in tekočo vodo je vničena. Okraj, kjer se nahaja naša sloveča črna prst, izgleda silno žalostno. Poprej velikanska, neizcrpna plodovitost, zdravo in blagoslovljeno podnebje, kakor navlašč vstvarjeno za setev in žetev, razširjeno in z ribami napolneno vodovje in krasne vodne ceste — sedaj povsodi opustošenje, kakor da bi bile sovražne tolpe gospodarile na tej blagoslovljeni zemlji. Živalstvo in rastlinstvo nazaduje, to hiranje pa spremlja človeška beda. Tako žalostno, brezupno sliko podaje danes moja domovina, ozemlje črne prsti, žitnica Ruske in cele Evrope — ko bi jo ne bilo uničilo brez-pametno gospodarstvo z gozdi.“

Obrtnijske raznoterosti.

Drateno steklo. Društvo za stekleno industrijo na Nemškem je na zadnji razstavi Rudečega križa v Lipsiji razstavilo razne steklene izdelke, ki imajo v sredi drateno mrežo. Vsled tega predmet ne počí z lepa in se tudi ne razleti. Drateno steklo je torej velike važnosti za kemijske posode, za steklene strehe itd.

Vrvi iz lipovega ličja. Na Francoskem delajo iz lipovega ličja vrvi; posebno v okraji Aube lupijo lipe, kakor pri nas hraste, ter porabljajo njihovo ličje za imenovane izdelke. Lubje leži 24 ur v vodi, potem odločijo ličje od lubja. Ličje suše dva dni, za to ga pa s pomočjo lesene stružnice spleto v tanke vrvi, ki imajo 2 do 3 centimetre v obsegu. Štiri take vrvíce združene dajo navadno vrv.

Lipove vrvi so jako trpežne. V trgovino pridejo po 20 čevljev dolge. Izdelovanje 100 vrvi te dolžine stane 26 frankov.

Kmetijstvo.

Vreme.

Te dni smo čitali v nekem znanstvenem listu nastopne opazke nekega kmetovalca o vremenu: